

рилъ по вашъ адресъ лоши думи, че замислялъ нѣкаква интрига срещу васъ и т. н. Ако повѣрвате на този човѣкъ, вие сте изгубенъ. Не вѣрвайте на всички хора! Въ свѣта има хора, майстори на измислицитѣ. Съ своитѣ лъжи, тѣ могатъ да изкаратъ човѣка отъ умъ. Дойдатъ ли при васъ да ви говорятъ такива приказки, спомнете си, че вие, като душа, сте произлѣзли отъ Бога, дете не може да живѣе нищо нечисто, нищо долно. Така мисли ученикътъ. Щомъ се натѣкне на нѣкакво страдание, той пѣе и благодари на Бога за привилегията, съ която го е удостоилъ. И обикновениятъ човѣкъ пѣе, но на миньорна гама.

Следователно, хората могатъ да се раздѣлятъ главно на две категории: обикновени хора и ученици. Докато човѣкъ плаче, роптае, скърби при страданията, той минава за обикновенъ човѣкъ. Щомъ започне да пѣе, да се моли и да благодари на Бога за страданията, които го сполетяватъ, той влиза вече въ Школата, като ученикъ. Никое страдание нѣма да избегне отъ ученика. Той ще мине и презъ съмнения, и презъ изкушения, но винаги ще бжде буденъ, ще държи връзка съ Бога и ще се учи отъ всичко, което животътъ му носи. Колкото по-високо се издига човѣкъ, толкова по-голѣми бури ще преживѣе. Апостолъ Павелъ, който добре разбираше тѣзи закони, трѣбваше да получи три пѣти по 39 тояги отъ евреитѣ, за да го провѣри на опитъ. Следъ като го биха, той започна повече да пише и казваше: „Братя, съ много скърби ще влѣземъ въ Царството Божие.“ И Христосъ е казалъ: „Прескрѣбна е душата ми до смъртъ.“ Това сж думи, изказани отъ човѣка въ Христа. Обаче, следъ това дойде нова свѣтлина въ съзнанието на Христа, и Той каза: „Господи, да бжде Твоята воля! Въ Твоитѣ рѣще предавамъ Духа си.“ Тукъ се забелѣзватъ два важни психологически момента: първиятъ моментъ е, когато Христосъ бѣше отишълъ да се помоли въ Гетсиманската градина и се обърна къмъ Бога съ думитѣ: „Отче мой, ако е възможно, нека ме замине тази чаша! Не, обаче, както искамъ азъ, но както искашъ Ти.“ Вториятъ моментъ е моментъ на просвѣтление, на вътрешно примирение, когато повторно отиде да се помоли въ Гетсиманската градина и казваше: „Отче мой, ако не е възможно тази чаша да замине отъ мене, безъ да я пия, нека бжде Твоята воля! Въ Твоитѣ рѣще предавамъ Духа си.“ Какво означаватъ думитѣ „въ Твоитѣ рѣще предавамъ Духа си“? Това значи: както и да изглеждатъ нѣщата отвънъ, азъ приемамъ на-